

Anmeldelse af bogen: ”Maximilian Kolbe - glem ikke kærligheden”

**Birgit Toft, ledelseskonsulent og forfatter, ph.d.
Marts 2010**

Bente Wolf har begået en lille perle af en bog om en mand, Maximilian Kolbe, som på mange måder ikke var af vor verden, men som alligevel gennem sit virke viste, at verden kan forvandles til et bedre sted at være gennem strømmende og medfølelse kærlighed.

Kolbes korte liv var viet til Maria, Gudsmoderen, og man får det indtryk gennem bogen, at Kolbe netop ved dyrkelsen af Maria og hendes evne til barmhjertighed giver os almindelige mennesker et håb om og en længsel efter, at også vi kan åbne til det kim, som ligger i alles hjertecentre – et kim til at leve med større tålmod og barmhjertighed over for vor næste.

Kolbes voksenliv udspandt sig mellem de to verdenskrige i et forpint Polen, og der fortælles i bogen om de mange gange, hvor Kolbes liv og færden følte truet, men hvor han var overbevist om, at når truslerne var overstået, var det Maria, der havde grebet ind. Netop hengivelsen til Maria som den altfavnende barmhjertige sjæl er et vigtigt aspekt i forståelsen af balancen mellem det maskuline og det feminine, som verden har så stort behov for. Den magtprægede maskulinitet har præget kloden i mange århundreder, og Kolbe viede sit liv til dets modsætning, nemlig den uendelige barmhjertighed. Hans ophold og lidelse og senere død i koncentrationslejren i Auschwitz udstiller både den ultimative ondskab og den ultimative barmhjertighed og sjælsrenhed hos den, som ondskaben går ud over. Et ufatteligt smerteligt liv med en lige så ufattelig uplettethed.

Bente Wolfs interesse for Maximilian Kolbe blev inspireret af hendes venskab med franciskanermunken Maximilian Mizzi, Pater Mizzi, som tog navn efter sit store forbillede, Maximilian Kolbe. Jeg har haft den store glæde at kende Peter Mizzi (1930-2008) gennem en del år, og det næstekærlighedsbudskab, som Kolbe så stærkt inspirerede til og som Bente Wolf så præcist har beskrevet, mærkede jeg tydeligt hos Pater Mizzi. Derfor er læsningen af Kolbes biografi en rørende oplevelse og et vidnesbyrd om, at vi gennem vore forbilleder får en kraft til at videreføre deres høje idealer om medmenneskelighed – et aktivt liv med opmærksomhed på det ydre i form af næstekærlighed og på det indre i form af kontemplation og bøn.

Gennem beskrivelse af Maximilian Kolbes utrolige liv får man også indblik i Polens lidelsesfyldte historie og befolkningens forankring i Maria-dyrkelsen, ligesom hans betydning for udbredelsen af Franciskanerordenen i Polen og fx Japan også indgår i bogens kapitler.

Forfatteren til denne spændende og letlæste biografi har stor indsigt i den franciskanske mystik og har selv viet sit liv på at udbrede næstekærlighedsbudskabet ved foredrag og kursusvirksomhed gennem foreningen Assisi Mission.